

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla ifj. dr. Simonffy György ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve (címe)** alatti lakos I. r. és a **II.rendű felperes neve (címe)** alatti székhelyű II. r. felpereseknek - dr. Erdélyi Miklós ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti lakos alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítása iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2006. július 7. napján kelt 2.P.20.519/2006/5. számú, 2007. január 16. napján 9. sorszám alatt kiegészített ítélete ellen a felperesek 6. és 10. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 nap alatt személyenként 10.000.- (Tízezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi az I. r. felperest, hogy fizessen meg az államnak az adóhivatal felhívására 6.000.- (Hatezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket.

Az ezt meghaladó fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A II. r. felperes által üzemeltetett ... **Városi Televízió** - amelynek felelős szerkesztője az I. r. felperes - 2006. január 31-én az esti híradóban tudósított a ... Szövetség első nyilvános összejöveteléről.

Az alperes e közvetítéssel kapcsolatos „... ”című olvasói levelét a ... című napilap 2006. február 3-i számában tette közzé. Az alperes a tudósítást „néhány perces paródiának” nevezte, majd azt a kérdést tette fel, hogy „mely gyorstalpaló médiaiskolában tanítják vajon ezt a veretes szerkesztést (nevezhetném mesterséges szelekciónak, részrehajlásnak is), amelyben az ember arra törekszik, hogy csak és kizárólag olyan részletekből állítson össze egy anyagot, amelyek az esemény jelentéktelenségét, a szereplők bugyutaságát, a közönségből kiragadott arcok bemutatásával pedig a megmozdulás jelenlegi hatalommal szembeni ellenlábasainak „tömeges” jelenlétét állítja a középpontba ?”

Ezt követően az alperes azon vélekedésének ad hangot, hogy a közvetítés nem „az operatőr bravúrja”. „A szálak magasabban futnak össze. Valaki, vagy valakik félelemből a függőség állandó súlyától gyötörve ... már automatizmusból forgatják át az eseményeket úgy, ahogy az egy ember százíz-ének és érdekének megfelel. Ha az egy érzékelhető nyomásnak eleget téve történik is furcsa, ha meg „önkéntes” szolgálatról van szó, sajnáltnivaló”. Álláspontja szerint a tudósítás **/személy neve 1/-et** „egy makogó, megszólalni alig tudó, zavart figurának” állította be, mely „alávaló dolog”. „...alávaló és szándékos szerkesztési fogás az is, hogy **/személy neve 2/** és a többi felszólaló egyébként értelmes, előremutató és őszinte, jobbító szándékkal elhangzott mondataiból csak azokat a részleteket ragadták ki, amelyek a legsemmitmondóbbak voltak. A rövid bejátszás alatt ... a rendezvényen meg nem jelent nézőknek az az érzése lehetett, hogy egy kellemes beszélgetős délutánból látnak részleteket”. Majd kifejtette, „rég sejthető volt, ma már nyilvánvaló az a „kötődés”, amely személyes félelmeken alapulva az ehhez hasonló elfogult tájékoztatás irányába mozdította el a városi televíziót, ahogyan most működik. Talán a hely, az épület szelleme miatt van, hogy az egykori Munkásörség kockaházikójában a szabad szellem faltól-falig csapongva egy idő után fáradtan lehull és átalakul szolgalelkű megélhetési médiamunkává”. Álláspontja szerint a televízió „csak hangoztatja az elfogulatlan, egyenlő esélyeket biztosító tájékoztatást, ám a valóságban állandóan kibújjik a szög a zsákból”.

Az I. r. felperes - aki a II. r. felperes ügyvezetője - a maga, illetőleg a II. r. felperes nevében ugyancsak olvasói levél formájában válaszolt a ... című napilapban az alperes fenti levelére „Hozott anyagból...” címmel.

Az alperes erre reagálva „Nem hozott, adott anyagból dolgoznak” címmel ismételt olvasói levelet jelentetett meg az újság 2006. február 20-i számában. Ebben kifejtette azt az álláspontját, mely szerint a **Szövetség** rendezvényéről egy másik televízió szerkesztőgárdája nem ugyanolyan összeállítást készített volna, mint a ... **Városi Televízió**. Ennek indokát abban jelölte meg, hogy „az ember a hozzá közelálló dolgokról egészen másként ír, mint amelyektől idegenkedik, vagy „hivatalból” idegenkednie kell”. Az I. r. felperes levelére utalva írta „az ember ritkán vagy csak véletlenül piszkít arra az asztalra, amelyikről eszik, de ennek megmagyarázása szükségtelen. Éppen annyira, mint a folyton kilógó lólábat takargatni, s közben azt bizonygatni, hogy a tényekkel ellentétben, amelyek sokkal inkább észrevételek, mint „vádak” független médiaharcosok vagyunk...” „... a VTV-vel kapcsolatban nem kell hangoztatni és megmagyarázni azt, ami az emberek nagy többsége számára ... eddig is világos volt, mert ettől válik a valódi

megélhetési képűségírássá a dolog, immár levakarhatatlanul", majd azt írja "ha én lennék az ő (I. r. felperes) helyében, nekem is azt a levelet kellett volna válaszként írnom".

A felperesek keresetükben kérték, hogy a bíróság állapítsa meg, az alperes a fenti olvasói levelekben írt valótlan állításaival megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogukat, kérték az alperes további jogsértéstől való eltiltását, továbbá a ... című napilapban az általuk megszövegezett nyilatkozattal történő elégtételadásra és személyenként 150.000.- Ft nem vagyoni kártérítés, továbbá késedelmi kamata megfizetésére kötelezését. Álláspontjuk szerint az alperes olvasói levelei sértik a felperes Ptk. 78. §-ában szabályozott személyiségi jogait. Az ott megfogalmazott állításai alkalmasak arra, hogy a felperesek társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolják, az újság olvasóiban az a megítélés alakulhatott ki, hogy a felperesek elfogult, részrehajló, megfélemlített személyek, akik szándékosan félrevezető, egyoldalú tájékoztatást adnak hírműsoraikban, szolgalelkűek, akik kizárólag a jelenlegi polgármester és országgyűlési képviselő hatalomban való megmaradása érdekében tevékenykednek.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy a 2006. január 31-i híradóbeli tudósítás nem felelt meg az elfogulatlan tájékoztatásnak. A levélben megfogalmazottak a műsorról formált véleményét tartalmazzák, amely megfelel a valóságnak. Ennek alátámasztására tanúbizonyítást ajánlott fel. Vítatta, hogy az I. r. felperest illetően a jogsértés megvalósult.

Az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletével a keresetet elutasította. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a per tárgyává tett olvasói levelekben az alperes a kritikáját fogalmazta meg a II. r. felperes által működtetett Városi Televízió szerkesztési módjáról, annak a véleményének adott hangot, hogy az említett eseményről elfogultan tájékoztatott. Rámutatott arra, hogy az Alkotmány 8. § (1) bekezdése, valamint a 36/1994. (VI.24.) AB. számú Alkotmánybírósági határozat a véleménynyilvánítás szabadságát fogalmazza meg. A vélemény értékelés csak akkor jogsértő, ha túllépi a szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jogosultság határait, ha önkényes, illetve nem felel meg az emberi gondolkodás és az ítéletalkotás elemi szabályainak, illetve indokolatlanul bántó, lealázó. Az alperes kritikája nem ilyen, ezért nem jogsértő. Annak tartalmi helyessége a személyiségvédelmi perben nem vizsgálható.

Az ítélet ellen a felperesek éltek fellebbezéssel, annak keresetük szerinti megváltoztatása iránt. Változatlan álláspontjuk szerint a perbeli olvasói levelek az alperes valótlan tényállításait tartalmazzák. Utaltak azonban arra, hogy a véleménynyilvánítás is eredményezheti a jóhírnév sérelmét, ha a valóságot hamis színben tünteti fel és kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, lealázó. A konkrét esetben az alperes által megfogalmazottak, nevezetesen, hogy a híradóban sugárzott híryanag a valóságban történtek szándékos félrevezető meghamisítása, túlmegy a véleménynyilvánítás szabadságán és ez nyilvánvalóan súlyos jogsérelmet okoz.

- 4 -

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés **nem alapos.**

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteltetben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. E rendelkezések értelmében a hírnévrontás megállapítására az olyan valótlan és a személy hátrányos megítélését kiváltó közlés alkalmas, amely valamely tényt határozottan vagy burkoltan tartalmaz.

A véleménynyilvánítás joga az Alkotmányban biztosított alapjogok egyike. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és valóságtartalmára tekintet nélkül védi és e jognak csupán külső korlátai vannak. Ez azt jelenti, hogy a szabad véleménynyilvánítás joga csak annyiban és akkor korlátozható, amennyiben az másik alapjog érvényesítése és védelme érdekében feltétlen szükséges. Ilyen védendő alapjog lehet a jóhírnévhez való jog (1949. évi XX. törvény 61. § (1) bekezdés, 36/1994. (VI.24.) AB. határozat). Ebből következően a véleménynyilvánítás is eredményezheti a jóhírnév sérelmét, ha minden ténybeli alapot nélkülözve tartalmaz elmarasztaló értékítéletet vagy kifejezőmódjában indokolatlan, bántó, sértő, lealázó (BH. 2003/407/II, BH.1993/89.). A bírói gyakorlat a jóhírnév, mint személyiségvédelmi jog megsértésének megállapítására irányuló perekben is irányadónak tekinti a Legfelsőbb Bíróság PK. 12. számú állásfoglalásának II. pontját, amelyben kifejtett jogértelmezés szerint a személyiségvédelmi perekben a jogosult által sérelmezett cselekményeket, kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A megnyilvánulásokat összefüggéseikben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

A perben eldöntendő kérdés, hogy a sérelmezett olvasói levelek tényállítást tartalmaznak vagy véleménynyilvánításnak minősülnek.

A tényállítás a múltban vagy a jelenben történt konkrét cselekményre vagy eseményre vonatkozó közlés. A perbeli levelekben megfogalmazottak csak abban a vonatkozásban minősülnek tényállításnak, hogy a tudósítás tartalmát, illetve azt a szerkesztési módot ismertetik, amelynek alkalmazásával az alperes álláspontja szerint e tartalom kialakítható. A közlés egészét tekintve azonban - ahogyan azt az elsőfokú bíróság helytállóan megállapította - az alperesnek a híradásra vonatkozó azon értékítéletét fogalmazza meg, amely szerint a nézőket részrehajlóan, elfogultan tájékoztatta a **Szövetség** rendezvényéről, azaz az olvasói levelek tartalma véleménynyilvánításként értékelendő.

Ezt követően azt kellett vizsgálni, hogy az kifejezőmódjára tekintettel a jogsértést megvalósítja-e.

A bírói gyakorlat szerint a közéleti szereplőnek a bírálat és a kritika során többet kell elviselnie, mint másoknak, a közszereplő személyhez fűződő jogainak sérelmét a súlyos vagy kirívó jogsértések esetén lehet megállapítani (BDT.2000/237.). A gyakorlat a közszereplés fogalmát a politikai hatalom gyakorlásánál lényegesen tágabban értelmezi,

közzsereplőnek tekinti azt a természetes vagy jogi személyt is, aki vagy amely a közösséget érintő kérdésekben megnyilvánul, a közösségre hatást gyakorol. A média közvélemény formáló szerepe nyilvánvaló, ezáltal közzsereplőnek kell tekinteni a televíziót működtető II. r. felperest, illetve annak vezetőjét, azaz az I. r. felperest is.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a sérelmezett kijelentések a 2006. évi országgyűlési választásokat megelőző kampány időszakában hangzottak el. Ilyen körülmények között a közzsereplőkről alkotott esetlegesen túlzó, vagy felfokozott érzelmeket tükröző kedvezőtlen véleménynyilvánítás, illetve értékítélet sem alapoz meg jogsérelmet (BH. 2004/104.).

A fentiekben kifejtettek tekintettel a perbeli közlemény a jóhírnév sérelmét nem valósítja meg.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek az alperes 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet szerint megállapított másodfokú perköltségének megfizetésére.

Az I. r. felperes - bár a per az Itv. 62. § (1) bekezdés f/ pontja alapján tárgyánál fogva illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesül - a fellebbezésén 18.000.-Ft eljárási illetéket lerótt. A bírói gyakorlat szerint személyiségvédelmi perekben, amennyiben a kereset a jogsértés megállapítására, illetve kártérítésre egyaránt irányul, az eljárási illeték alapjául a magasabb pertárgy értéket kell figyelembe venni (EBH. 1999/94.). Erre figyelemmel a perben a fellebbezési pertárgy érték a személyiségi jog megsértésének megállapítására irányuló kereset kapcsán meg nem határozható pertárgy érték, azaz az ítéletábra előtti eljárásban az Itv. 39. § (3) bekezdés c/ pontja alapján 400.000.-Ft. Az ez alapján fizetendő illeték összege 24.000.-Ft. Erre tekintettel az ítéletábra az I. r. felperest az Itv. 64. §-a alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a különbözetként jelentkező 6.000.-Ft fellebbezési illeték megfizetésére.

A II. r. felperes személyes illetékmentessége (1990. évi XCIII. tv. 5. § (1) bek. d/ pont) folytán le nem rótt eljárási illetéket az IM. rendelet 14. §-a alapján, a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel, az állam viseli.

S z e g e d, 2007. április 25.

Dr.Sághy László sk.	Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró